

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrť leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenmái nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 250.

V Ljubljani, v torek 2. novembra 1886.

Letnik XIV.

Krivicica se sama tepe.

(Konec.)

Gospóda moja še enkrat, ti ljudje so naši bratje, odrešeni so s krvijo Kristusovo, in vendar pustimo, da se jim take krivice godé. Ni dovolj temu, mi še pravimo, to mora tako biti, drugače ni kupčije, ni dobička, naš obrt ne more tekmovali z drugimi deželami. Iz te nove sužnosti smo naredili nekako postavo za človeško družbo. In potem se še čudimo, ako se strasti zbudé. Kaj pravite, kaj mislijo delavci med sabo o družbi, ktera gleda, da se godé take reči. Kaj si hočejo misliti o boljših stanovah, ako vidijo, da se le-ti ne zmenijo za to, kar se godí pred njih durmi, ali pa, da tožijo o nevarnosti, ktera preti od delavcev. Kaj si hočejo misliti o svoji družini; v svojem stanovanju nimajo nje podobe pred sabo. Kaj si hočejo misliti o premoženju, ker po državljanski vstavi nimajo pravice do njega; vstava pozabi dolžnosti, ktere ji naklada pravica in krščansko usmiljenje, da bi varovala in branila delež revnih.

Kaj si hočejo misliti o premoženju, ki se pridobiva po spekulacijah, ki niso vredna krščanskega imena, pa vse prav tako zgine, kakor je pridobljeno, a na tisoče ljudi s sabo v revščino pogrezne. Kako se bodo potem delavci sami po sebi mogli zoperstaviti lažnjivim obljubam in hujskanju?

Kaj nam pomaga ob tem času, ko vse okoli nas gori, kaj nam pomaga, pravim, ako vse to tožimo in zanikamo.

Govornik potem pripoveduje, da bi bilo v Evropi gotovo vse drugače, ako bi se bili na čelo delavcem postavili ne vsi, ampak le tisti denarni možje in podvzetniki, ki se ne sramujejo krščanskega imena, tako n. pr. kakor se je na Nemškem središčni klub — in bi bili skrbeli, da bi se delavci združili med seboj, da bi v složnosti in miru živeli mojstri in njih pomočniki; ko bi bili tirjali od države postav, ki varujejo delavce v njih pravicah in skrbé za starost; ko bi bili katoliki skrbeli, da se omeji delo ženskih oseb in otrok in da se nedelja praznuje, — kdo more potem reči, da bi se ne bilo mnogo spremenilo na

bolje! To je, pravi govornik, naš program. Dajali so mu razna imena, rekli so, to je krščanski socializem, nov razvoj klerikalizma (v Avstriji so imenovali take može, ki so se trudili za izdelovanje obrtne postave: „črne demokrate“; teh črnih demokratov eden je bil grof Belcredi in poslanec Klun, ki sta imela pri izdelovanju te postave največ posla), a naše prizadevanje je le na to obrnjeno, da se povrnemo h krščanstvu, k božji postavi.

Rekli so, da bode stvári le na škodo, ako vero stavimo v prvo vrsto; toda s tem našega prepričanja niso omajali in ga tudi ne bodo. Abotno dela, kdor hoče revolucionarno umstvo (racionalizem) pregnati s konservativnim. Dvoje reči si stoji nasproti, in sicer: krščanski red, ki je pravičnost in usmiljenje in paganski red, ki je samoljubje (egoizem) in zatiranje.

Tukaj se bíje boj med pravico Božjo in med človekom, ki hoče biti sebi vse. Ako se pravičnost Božja, ki porokuje tudi za pravo ubogega, ne zapíše na čelo socijalni reformi, bode vse prizadevanje jalovo in povrnilo se bode zopet k zatiranju ubogega ter močnejemu pravico prisvojevalo.

Se vé, da se to more zgoditi le polagoma, stopinja za stopinjo in v pravi meri: svet se ne bode en dan znebil revolucionarnega strupa. A načelo se mora proglasiti, in človek se mora ponižati pred stvarnikom. To je prvi korak na bolje. O reformi, da ponovimo slavno besedo, more se reči: ali bode krščanska, ali pa je ne bode.

Vem, gospóda moja, za ugovore; vi mi boste nasproti stavili vero, ki je zginila iz sreca ljudi in mi boste razkladali, kako da brezboštvo napreduje in dvoumljivost. Ob enem pravite: to je nemogoče; kdor tako govori, goljufa samega sebe in poleg tega se pa vendar norčujete iz krščanske družbe, kakor da bi bila izrodek nekterih prenapetnežev.

A vera mi polaga na jezik dvoje odgovorov. „Rim je spregovoril, vprašanje je rešeno.“ Okrožnica „Immortale Dei“ opominja ves svet na to, da mu je ona (cerkev) dala krščansko družbo, ko je ubogala nje zapovedi, in je tudi pokazala, da to more zopet storiti in svetu dati krščansko družbo,

kedar bo svet zopet cerkev spoznal. Cerkev ni le za en čas, za eno dóbo in za eden narod, obljubo ima, da bode vekomaj ostala in zato je pa tudi vedno mlada. To moramo verjeti, ako nočemo nehati biti katoliki.

Cerkev ima veliko nalogo izvrševati pri moderni družbi, le ona more se lotiti preropenja taiste, narodi in vlade pa naj jo pokličejo na pomoč.

Najbrezbožni in brezpametni dolže cerkev slabosti in onemoglosti in naj to dokazujejo s tem, da se sedaj preganja, a mi smo prepričani, da za preskušnjo je vselej prišla zmaga. Kalvarija je zmirom postavljena poleg jaslíe božjega Zveličarja, in med tem — kakor prav lepo pové Bachov oratorij — ko angeljci pri jaslíh slavo pojó, sliši se zmirom v jasni noči glas, ki nas na to spominja, da je Kristus svet odrešil s predragoceno svojo krvjo.“

Velikansk vtis je napravil ta slavní govor in spregovoril je za njim najprej škof Korum iz Trevirov, ki je primerjal govornika grofa Muna s slavnim Petrom puščavnikom, ki je svet nagovoril na križansko vojsko. Kakor so tačas ljudje od kraja klicali: „Bog hoče tako imeti“, tako kličimo tudi dandanes, in podajmo se v boj s tem novim Petrom Eremitom na odrešenje svetá in na slavo katoliški cerkvi. Ves zbor se vzdigne in kliče: slava grofu Munu in škofu Korumu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. novembra.

Notranje dežele.

Čehi so letos prav veliko zahtevali od državnega zbora, dobili bodo pa menda prav malo. Koliko so zahtevali v banknem oziru in koliko v sladkornem vprašanju, pa menda iz vsega skupaj ne bo kaj prida. Vsaj poslanci sami priznavajo, da se bodo morali prej ko ne s praznimi rokami domú vrniti. Če toraj Čehom spodleti, tudi Slovenci ne bomo

LISTEK.

Spomini iz potovanja po Gornje-Štajarskem.

(Dalje.)

Na spodnjih oglih plošče sta vsekana dva grba. Oba imata nekako podobo ščíta. Grb v levem voglu ima le eno polje, na katerem vidimo blagoslovljajočo roko. To je grb Sekovske škofije. Oni v desnem kotu pa je razdeljen v štiri polja. Na desnem zgornjem in levem spodnjem polju je vpodobljen lovski rog; drugi dve polji pa ste prepreneni s počeznimi vspreddnimi trakovi. Čegav da je ta grb, nisem mogel poizvedeti; prej ko ne, je rodbinski grb Ravbarjevega sprednika.

Tik tega nagrobnega spominka so vrata v kapelo, ktera je nekđj služila ondotnemu ženskem samostanu. Martín Prenner, reformator Štajarske, duhovni oče našega Tomaža Hrena, jo je odločil za pokopališče škofov, in od tistega časa se imenuje škofovska kapela (Bischöfskapelle). V njej je vzdán v steno lep kip tega moža iz belega marmorja,

predstavljajoč tega škofa v naravni velikosti in v celem škofovskem ornatu. Sedaj Benediktini to kapelo marljivo prenavljajo. Svod je v raznih bojah lepo pobarvan; na stenah pa se vrsté v dvojni vrsti slike vseh Sekovskih škofov, kolikor jih ima v tej kapeli prostora. Med njimi je tudi slika že gori omenjenega Ljubljanskega škofa, Kristofa Ravbarja. Tu postavljajo tudi lep lesen altar in ko bo gotov, menijo semkaj prenesti malo milostno podobo (Ursprungsbild), ki je sedaj še na velikem altari. Znabiti se s tem zopet oživi božja pot, ki je morala biti svoje dni zeló obiskana, kar se dá sklepati iz raznih ustanov in premnožih odpustkov, ktere so rimski papeži obiskovalcem te cerkve podeljevali.

Začetkom 14. stoletja bil je dozidan severni, to je sedaj porušeni cerkveni stolp; a leta 1673 bil je ta zvonik prenovljen in povišan. Pergament, ki so ga pri porušenju stolpa našli v jabelku zaprtega v mali skrinjici z mnogimi drugimi spominki (svetinjami, škapulirjem, cekinom, križci i. dr.) vred, pravi: „turris imutata, altior facta, et cupro tecta, ac globo Ss. nomine Jesu, et corona seu Tyara pontificia Augustae vindelicorum melioribus Vngaris in igne deauratis, ornata est.“ Prej ko ne takrat niso

dovolj presodili, da ima stolp slabo podlago, da je tvarina premehka in preslaba. Na krhek temelj so postavili mogočen, visok stolp, kar je zakrivilo letošnjo nesrečo. Čebuljasti kuplji ste bili na obeh stolpih enaki. Nad kupljami je pozlačeno jabelko, nad katerim se blišči cesarska krona pri še stojećem stolpu, porušeni je pa imel papeževo tiaro.

Iz začetka 15. stoletja ima cerkev lep starinsk spomin, namreč veliki zvon, ki tehta po dosedanji tradiciji 120 centov, iz leta 1438. Zvon je veličasten, vendar v primeri s težo ni tako velikansk, ker je plašč silno debel. Eden oo. benediktinec je zadnji čas preračunal kubično vsebino zvona ter je iz te presodil tudi njegovo težo, ki je pa po tem računu mnogo manjša, ker zvon bi tehtal le dobrih 90 centov. Visel je v stolpu, ki je sedaj porušen in je z njim vred telebil iz visočine na tla. Pravijo, da je pri padcu žalostno zapel. K sreči se ni ubil, pač pa se mu je vsa krona odbila. Prej že so odleteli trije roči, sedaj pri padcu pa še štirji drugi. Napis zgoraj ob robu se glasi: „Anno dm. MCCCCXXVIII Jar Amen.“ Pred in za temi besedami stoji levova podoba; dalje je vpodobljen enorog. „O rex gloriae Christe veni nobis cum pace“ (tú stoji Marijina

nič dobili. Bankovcev ne bo še prav avstrijskih, temveč bodo tudi še za bodočih deset let ostali, kakor so — nemški in madjarski.

Veseli nas, da so nekteri Nemci vendar-le sprevideli, kako silno se pri njih laže! Odkar je namreč Taaffe na krmilu, veliko-nemški kričači vedno pišejo, da se v Avstriji *nemštvo zatira*. Nekaj časa je svet, ki teh mož ni poznal, verjel. Sedaj pa tega že Nemci sami več ne verjamejo, če tudi še vedno radi po Slovanih mahajo, kjer morejo. Prav hudo znosil se je konec oktobra Weitlof nad nami, češ, da smo Slovani tisti človekožrci, ki nemški narod ugonobujejo. Namesto iz slovanskih dobil je jako ugoden odgovor mož iz nemških krogov. „Presse“ mu ga je dala, rekoč: „Trditev o zatiranju Nemcev v Avstriji je fraza, ki je še za „pravlico“ preslaba. Posebno čudno je pa slišati, ako to trdi Weitlof, kteremu je vendar znano delovanje nemškega „Schulvereina“ v državi.“ No, če že „Presse“ kaj takega piše, potem nam ni treba prav nič več dostavljati. Zadosti jasno je govorila. Prav pa je, da so jeli nemški listi z resnico na dan prihajati; to bo več izdalo, kakor če bi slovanski listi še tako zatrjevali, da se nemštvo pri nas nikjer ne zatira, pač pa ravno pod Taaffejevo vladjo tako neguje, kakor že zdavnej, da, kakor še nikdar poprej ne.

V Zagrebu na univerzi nastopil je dne 19. oktobra novi rektor dr. Frane Vrbanič. Za nastopni govor izvolil si je razpravo „o potrebi statistike v namen uprave.“ Jako umestno in jako lepo je omenjal tesne zveze, v kateri se nahaja veda z dejanskim življenjem (teorija s prakso), hrvaška univerza s potrebami in vernimi čutili hrvaškega naroda, s katerim je ona najtesneje zvezana. Velike so potrebe hrvaškega naroda, prav tolikošnji so pa tudi njegovi občutki, med kterimi imajo neovrgljivo oni prvo mesto, ki so narod v stiskah okrepcavali in tolažili, v srečnih časih pa so ga vneli do slavnih činov. To so pa verski občutki, to je narodna trdna vera na božanstvo našega Odrašenika. S temi občutki hvatskega naroda se hrvaška univerza ne sme nikdar spreti. Kedar bi to storila, bi se izneverila svoji veliki nalogi. Zato pa tudi strogo obsoja in vstrajno odbija vsak poskus, da bi se s pomočjo univerze zatrl v narodu verski duh in vera na Boga. Taki poskusi, naj že bodo pod to ali ono krinko, so ptuje rastline, ktere nekteri hočejo na naša tla presaditi, ki pa niso za nje in nikdar ne bodo. Pred vsem je potrebno, da se ohrani narodu vera!

Vnanje države.

Rusija se prav temeljito pripravlja, da, če bo treba Bolgarijo preplaviti s svojimi ljudmi, tistih ne bo treba še le iskati. Kar je bilo v Odesi in po drugih lukah črnega morja premoga, je Rusija vsega pokupila. Parobrodnemu društvu je dala nalog, da mora vse svoje parnike za prevoz vojakov v Varso pripravljene imeti. Zapovedniki čet, ktere so za odhod pripravljene, dobili so zapečete ukaze. V Odesi sami je pa te dni vojaška oblast rezervnih vojašnic najela za 40.000 mož. Rusija na vsak način želi Bolgarijo zasesti, za to ji pa tudi noben povod ne bo preslab, samo da ga stakne. Ker anarhije po deželi ni, o kteri so v Petrogradu trdili, dati bodo morali zaprti častniki (uporniki) ugoden povod za okupacijo. Kaulbars je rekel, da se ne sme nobenemu kaj žalega storiti, sicer bode imela Bolgarija z Rusi opraviti. Ker je pa vlada sklenila častnike izpustiti, izvila je tudi ta povod Rusom iz rok. Toda kaj to Kaulbarsu? Kdor kola išče, najde ga v vsaki meji. Sedaj možu ni bilo vseč, da je bolgarska vlada ruskim podanikom prepovedala agitacijo za volitve in sploh vsako hujškanje. Zarad tega je izročil vladi ultimatum, da Rusija tega ne bo trpela, da bi bolgarska vlada ruske podanike strahovala. V treh dneh pričakuje ugodnega odgovora, sicer ruska agencija z njim vred zapusti Sofijo, kamor bodo mesto njega kozaki prišli. Vlada je takoj na to odgovorila, da je

vsem prefektom strogo naročila na varnost ruskih podanikov na vso moč paziti. Če se je pa komu že kaka krivica zgodila, naj se pa oglasi, krivičnik se bo potem že kaznoval. O prestolnem kandidatu čuje se, da bi vtegnil princ Valdemar Danski postati. Car sam je rekel, da naj ga vprašajo, če bi prevzel kandidaturu, oziroma izvolitev. Odgovora še ni.

Laška vlada je rada videla, da se je Kitaj začel pogajati s sv. Očetom zarad zastopstva kristjanov v Kitaji, ker veliko misijonarjev je tudi Italijanov. Minister zunanjih zadev je rekel, da je pripravljen dati misijonarjem „potrebne liste“ in jih postaviti pod varstvo. Niso tedaj radi videli, da so sv. Oče za sedaj opustili misel, postaviti poročnika v Peking. Angleški listi pa sedaj pripovedujejo, da so Kitajci vendar najdlj sredstvo, da bodo omejili pravico francoskega varstva. O tem govori „Popolo Romano“ v dan 21. septembra in pravi med drugim: delali so račun, a ne gledali na vstrajnost Kitajcev, a ravno v tem vprašanju so pokazali izvrstno to lastnost. To vprašanje se prikaže v drugačni obliki. Kitaj se hoče temu vdati, da se za sedaj ne pošlje poročnik (nuncij) v Peking, a ne odpoveduje se pravici, zarad varstva kristjanov naravnost pogajati se s sv. Očetom, in tako hoče od svoje strani umestiti poslanca v Rim. Sveti Oče, ki so zarad Francije opustili poslati nuncija v Kitaj, brž ko ne se ne bodo branili sprejeti kitajskega poslanca v Rimu. Akoravno to vprašanje direktno ne zadeva naše dežele, pa vendar želimo, da bi se to tako zvršilo. — Bode se pokazalo, kaj je nad tem. — O ti nesrečna politika, doma Francija zatira katoliško vero, kjer le more, na Vzhodu pa hoče veljati za pokrovitelja katoliških misijonarjev. Tem ljudem je vera le plašč, s kterimi se pokrivajo, kedar se jim zljubi.

Ali je Anglež pripravljen za boj? Ne, ni! Domača borba jih je v notranjih zadevah silno oslabela, na zunaj pa tudi nimajo več toliko kredita, kakor nekdanj. Kdo po Evropi se še zmeni za Angleža? To je pa za Ruse, kakor nalašč. Diplomacije in vojaški atašeji, kterim so razmere dobro znane, se vedno smeja, kedar začne Anglež s sablo ropotati, ker dobro vedo, da vse skupaj ni družega, kakor pesek v oči. Ali ni smešno, da država, o kteri se trdi, da je kraljica morja, niti vojnega brodovja nima, da bi bilo kaj vredno. Seveda, če bi vojno brodovje po številu starih ladij šteli, bi bila pač Anglija najprva velemoč na svetu, tako so jo pa Francozje na morji že zdavnej prehiteli. Pa tudi oboroženi so angleški parniki menda najslabeje. Največ starih parnikov, ki so tudi silno počasni, ima še stare topove, ki se od spred nabijajo. Da bi s takim orožjem v boji s katero-koli državo Angleži prav nič ne opravili, se vendar že samo po sebi razume. Na morji toraj dandanes John Bull ni več tako imeniten, kakor je bil, na suhem pa še nikdar bil ni. Toraj je z njegovo veljavo popolnoma pri kraju, kar se bo tudi takoj pokazalo, kakor hitro bi se z Rusom v boj zapletel.

Zanimiva je vest iz Madrida, da je španjska vlada svojo armado za 1200 podčastniških mest zmanjšala. Pravi, da je zato to storila, ker si ni upala revolucijskega duha drugače iz armade odpraviti, kakor na tak v resnici radikalni način. Škode ne bo vsled tega menda nobene imela, ker se ji pač ni bati, da bi se s katero-koli državo v boj zapletla. Tudi je znano, da je pri španjski vojni častnikov mnogo preveč. Bomo videli, koliko bodo v prihodnosti vsled tega manj revolucij imeli.

Izvirni dopisi.

S Krškega, 1. novembra. Od dne do dne se čujejo pritožbe, da je šolska mladina vedno bolj raz-

posajena in nevkretna. Odrašeni to kaj radi pripisujejo šoli in učiteljem. Mar li imajo ti prav? Znabiti kje in kadaj; a navadno ne. Učiteljstvo stori, kolikor je v njegovi moči sploh, da mladino napeljuje ob vseh prilikah k vsemu dobremu in blagemu.

Že iz tega je razvidno, da tisti, ki današnji čas spridenost mladine učiteljem in vzgojiteljem podtikajo, tem le krivico delajo. — Kje pa sploh tiče vzroki, bi vtegnil kdo reči, da je šolska mladež tako pokvarjena? Domača hiša in njena bližina ste dve poglavitni točki, okoli kterih se suče popačenost mladine. Kaj pomaga, če šola še tako dobro vzgojuje otroke; domača hiša dela pa ravno nasprotno? Roditelji so gotovo v prvi vrsti poklicani skrbeti za dobro izrejo svojih otrok. Toda žalibog, da imamo dandanes malo starišev, ki bi se za to brigali. Ne samo to, temuč še mnogo je takih, ki vse, kar je šola dobrega zidala, s svojim slabim izgledom poderó!

Kolikokrat se slišijo vpričo otrok grde in nesramne obrekljive besede, napadi na šolo in učiteljstvo, na predpostavljene sploh; kletev, kreg med domačimi itd.! Kaj ne, to gotovo vpliva blagosodno na krščansko vzgojo nežne mladine?! Stariši, pomislite, kaj smete v navzočnosti otrok govoriti, kajti gorje vam, ako ste vi sami dali otrokom povod, da so se pokvarili! Premislite tudi, da šola ne more vsega storiti — tem manj še le potem, ako ji vi napravljate zapreke.

V tem smislu je prvo nedeljo šolskega leta tukajšnji katehet č. g. Ivan Knavs na prižnici starišem na srce polagal dolžnosti, ki jih imajo do svojih otrok. „Ne samo mi, je rekel g. govornik, jaz in učitelji smo poklicani vašo deco prav učiti, napeljevati jo k dobremu in vzgojevati jo v strahu Božjem, ampak tudi vi starši morate skrbeti, da bodo vaši otroci izrejeni tako, kakor se spodobi pravim kristijanom! Ali pa sploh kaj storite za krščansko vzgojo svojih otrok? Očitno vam moram povedati, da jih je prav malo, ki bi kaj prida storili za svoje otroke!“ Tako je govoril Krški g. katehet v cerkvi roditeljem ter s tem pokazal, da je on pravi prijatelj šole, kakor tudi dobri posredovalec med šolo in domačo hišo. Kaj pomaga, naj se še tako trudimo in delamo za blagor naroda če se nam doma ves pokvari.

Res posnemanja vreden je tukajšnji g. vikar v svojem prizadevanju za krščansko izrejo otrok bodisi javno na leci, bodisi v šoli pri verouku. Želeti bi bilo, da bi ga kateheti povsod posnemali. Zlasti z javnim govorom v cerkvi se mnogokrat več doseže, kakor z vsem prizadevanjem v šoli, ker se tako pridobijo podporniki šolske vzgoje pri starših. Naj tudi vsi ne ubogajo, nekoliko jih vendar, in vsaki oče in mati, ki krščansko živi ter otrokom lep zgled daje, je velik dobiček za šolo. Naj bi toraj povsod saj en govor prečastiti gospodje duhovniki šolski vzgoji darovali, ker smo po skušnji prepričani, da ne ostane nikoli brez sadu. Delujmo vzajemno za napredek in povzdigo našega naroda, zlasti pri šolski nam izročeni mladini ter upajmo, da blagoslova božjega nam ne bode manjkalo. —r.

Iz Laškega okraja, 30. okt. (Nova cerkvena Lurške Matere Božje.) — Celjski dopisnik nam je prav zanimivo potovanje Avstrijskih romarjev v Lurd in tamošnje slovesnosti opisal, zarad tega bo

podoba z Jezusčekom v naročji) in dalje: „Maria mater gratiae, mater misericordiae, tu nos ab hoste protege in hora mortis suscipe“. V sredi na plašču je 16 podob apostolov in nekterih družih svetnikov. Spodaj ob robu plašča pa se bere daljši tekst, zdi se mi, iz evangelija sv. Janeza. Ljubljanski dvorni zvonar Albert Samassa si je zvon ogledal, ter obeta, da se bode dal še dobro rabiti, če se na vrhu prevrta ter obesi na štiri železne vezi, ki bodo z vijaki pritrdjene. Sedaj visi le na dveh, in če prav so s kembeljuom le nanj tolkli, ne pa zvonili, se je vendar čul krasen, mogočen glas.

Slednjič mi je omeniti še največje znamenitosti Sekovske stolice, ki zlasti veliko tujcev privabi v ta kraj. To je mavzolej avstrijskega nadvojvode Karola II., ki je od leta 1564 do 1590 naše pokrajine vladal. Vsled vednega vojskovanja in bojevanja, zlasti s protestanti, ki so naprej in naprej tirjali, naj jim dovoli popolno versko svobodo, je ta vladar že zgodaj mislil na svoje pokopališče. Njegovo verno katoliško srce ga je gvalo, izbrati si kraj počitka v lepi cerkvi Sekovski. V ta namen si je odbral in odločil že okoli leta 1580 dve svodni poli severne stranske ladije v presbiteriji. Da bi na-

pravili vhod v raket, so presbiterij in stopnjice za eno svodno polo bolj nazaj proti ladiji pomaknili; presbiterij je toraj za eno svodno polo več, kakor je bil prvotno. To je bilo tem bolj potrebno, ker Sekovska cerkev nima kript, zato so morali prostor za pokopališče še le izkopati. Tukaj toraj počiva truplo Karola II., velikega prijatelja umetnosti in kaj nadarjenega vladarja. V veličastnem sprevodu je bilo 20. oktobra l. 1590 iz Gradca semkaj prenešeno. Drobovje Karola II. pa je pokopano pod listno stranjo velikega altarja stolne cerkve sv. Egidija v Gradci, kamor so dejali tudi ono njegove soproge Marije Bavarske. Nad njegovim počivališčem v Sekovi se dviga od družega cerkvenega prostora odločen kraj, ki ima podobo kapele, ter že po svojem zunanjem kaže, da krije nekaj posebnega. V resni romanski baziliki stoji v bujnem lišpu baroknega sloga izdelan mavzolej.

Znamenita je zlasti arhitektura, ki loči kapelo od srednje ladije. Med slopovi obeh arkad sloni na rudečem marmornatem podnožji pregraja iz belega marmorja, marljivo izsekana in predrt. Na ti pregraji stoji pod vsakim lokom petero šibkih korintskih stebričev tudi iz belega marmorja in med

temi stojé po trije votli bronasti in pozlačeni stebriči. O slednjih se pripoveduje, da se njih glasovi popolnoma melodično vjemajo; koliko je na tem resnice, ne vem. Na tem stebrovji sloni ogrudje z bronastim mrežasto-predrtim frizom. Nad vsem tem se dviguje tudi predrt „attika“ iz stukature ter nosi nastavek, na katerem angeljci piskajo in godejo. Nastavek desne attike je nekoliko drugačen in ima v sredi obraz Karola II. Ob treh cerkvenih slopovih stojita na desni in levi apostola Peter in Janez, v sredi angelj, držeč avstrijski in bavarski grb. Kapelina arhitektura sega še višje gori nad arkade in nad cerkveni friz, bogato okrašena z venci, levovimi glavami in angeljci. Visoko gori pod cerkvenim svodom, kjer rebra gotskega oboka izhajajo iz stene, drži petero angeljev razprostrto višnjevo preprogo. Na ti preprogi vidimo v sredi tri okvirje, ktere opirata ob straní dva mogočna leva s svojima sprednjima tacama. V srednjem okvirju je avstrijski grb, obdan z grbi družih kronovin; druga dva okvirja pa hranita spomine na nadvojvodo: eden ima njegovo čelado s pavovimi peresi, drugi pa meč, bodalo in ostroge.

(Dalje prih.)

morebiti bralce „Slovenčeve“ zanimalo zvedeti, da imamo Slovenci, ki Marijo tako radi in goreče častimo, prvo cerkev v Avstriji, ki je Lurški Mariji v čast postavljena in posvečena. Po načrtu, katerega je Graški „Kunstverein“ preskrbel, je to cerkvico postavil župnik pri sv. Marjeti blizu Rimskih toplic na skalnatem griču. 10. oktobra so jo milostljivi knezoškof Lavantinski posvetili. Že prejšnji dan, ki je bil post za celo župnijo, so se pripeljali z brzovlakom, ki je nalašč zato pri nas obstal. Molitve so se pred svetinjami zvečer v farni cerkvi opravile. Drugi dan ob 1/2 8. uri, po škofovi sv. maši so nesli svetinje k novi cerkvi. Med procesijo se je pela tudi Lurška pesem: „ave Marija“ in Lavretanske litanije, tudi je bilo nekaj deklic belo oblečenih in z modrim pasom prepasanih, kakor smo takodne videli pri procesiji v Lurdu. Bela in svetlo-modra barva, to ste Lurški barvi. Njih ekscelencija knezoškof, ako ravno že nad 70 let stari, so s krepkim glasom in kakor neutrujeni dolgotrajno posvečevanje opravljali, pri katerem jim je 9 drugih sosednih duhovnikov streglo, dva pričujočih sta bila letos v Lurdu. Po končanem posvečevanju so še sami v lepi pridigi o Mariji brez madeža spočeti govorili ljudstvu, ki se je v velikanskem številu iz bližnjih krajev pri novi cerkvi zbralo. Nekteri so prišli celo od daleč že prejšnji dan. Prvo sveto mašo z asistenco je služil domači dekan in nadžupnik Laški, gospod Ivan Žuža. Bil je v resnici vesel dan za vse pričujoče, zlasti pa za domače župljane, ki so že tako komaj čakali zaželenega dne. Ako ravno je tako majhna fara, so vendar fantje med seboj nabrali za 80 kil smodnika, s katerim so celo noč in celo dopoldne na dveh krajih ob enem streljali. Drugi dan, v ponedeljek so prišli ob 1/2 9. uri z mešanim vlakom Trbovljčani, ki so po svoji znani darežljivosti lep dar v denarjih cerkvici prinesli, ako ravno so že poprej k zidani cerkve zdatno pomagali. Tudi je že prišla prva procesija k Lurški Materi Božji, in sicer iz sosedne župnije sv. Jederti, ki tudi ni praznih rok prišla, temuč 50 gold. cerkvi darovala.

Zanimati bi znalo sem ter tje kakšnega bralca, kako smo to cerkvico v tako kratkem času postavili, in sicer na mestu, kjer ni poprej nobena cerkev stala, in kjer se je še le prostor in pot do njega napraviti moral? Odgovor je kratek; z Božjo pomočjo in dobrimi ljudmi se vse zamore, in se ničesar ni treba vstrašiti. Domači ljudje so hodili kopat, kamen lomiti, pesek sejati, ter voziti, samo označilo se jim je in so prišli, nekteri so bili posebno goreči; tudi v denarjih so dali, kolikor so mogli, nekteri skoraj več, kot so mogli. Župnik je nabiral pri gospodi na Toplici, in je ondi tudi obilno nabral. Tudi lastniki Toplic so dali 40 gold. in prosto mostovino. Domače dekanije duhovniki so se skoraj vsi z denarno podporo vdeleževali, celo od daljnih krajev se je župniku marsikak dar od duhovnih in svetnih gospodov poslal. Velikodušni dar je prejela cerkev tudi od njih ekscelencije. Vsim dobrotnikom se tukaj izreka najiskrenejša zahvala in zagotovljenje, da se bomo hvaležno spominjali vseh darovalcev v Lurški cerkvici. Ker nas pa še razni dolгови stiskajo, zlasti za lep oltar, na katerem ste razun duplina z Marijo in Bernardiko, tudi podobi sv. Cirila in Metoda, prosimo pri tej priložnosti, da bi nam kakšen bralec „Slovenčev“ in častivec Marije Lurške s kakšnim darom v pomoč pristopil.

Domače novice.

(Nova maša.) Častiti pater Alojzij Tomas iz Dalmacije, ki se kot četrtoletnik izobražuje v tukajšnjem semenišču v bogoslovskih vedah, je bil po papeževem dopuščanju v nedeljo od mil. knezoškofa v mašnika posvečen in je v god Vseh Svetnikov prvič opravil daritev sv. maše ob 9. uri dopoldne v tukajšnji frančiškanski cerkvi. Prelepi govor pri tej slovesnosti je imel prečastiti gvardijan Ljubljanskega samostana, P. Placid, ki je opiraje se na besede pobožnega Simeona, ko je pri darovanju Jezusovem v tempeljnu Mariji rekel: Glej, postavljen je ta v padeč in v vstajenje mnogih (Luk. 2, 34.), prav lepo, poljudno in po vsih straneh prav izvrstno dokazal, da te besede se morajo tudi obratiti na duhovnega Kristusove cerkve, ker tudi on je postavljen v padeč in vstajenja ljudi, — v padeč nevernim, v vstajenje, ki v Kristusa verujejo in se

njega zvesto drže. Kot arhidijakon pri sv. maši je služil preč. gosp. dr. Klofutar, dijakon č. P. Ehrenfrid, subdijakon č. P. Jožef; stabilista sta bila frater Anton, dalmatince, in frater Angelus, klerika tukajšnje frančiškanske provincije; asistenti so bili, dva frančiškanska klerika iz Dalmacije in dva frančiškanska klerika iz Hercegovine.

(Duhovsko podporno društvo) ima svoj občni zbor 23. novembra točno ob enajsti uri v veliki sobani škofijske palače. Dnevni red bode obsegal: 1. Pregled odborovega delovanja. — 2. Volitev treh računskih pregledovalcev. — 3. Volitev novega odbora. — 4. Nasvete posameznih društvenikov. — Vsi č. gg. društveniki se prijazno vabijo k obilni vdeležbi.

(Vsišveti) že zdavnaj niso bili tako krasni, kakor letos. Solnce je sijalo popoldne iz jasnega neba, da se je po cesti kar prah delal. Ljudje so hiteli k župnijskim cerkvam, kjer so se spominjali svojih ranjkih v tihi molitvi in s solznimi očmi. Danes dopoldne je bilo pa po Ljubljani izredno mrzlo, kar večinoma proizvaja megla mraznica.

(Odpovedal) se je podeljeni župniji Pameč č. g. Josip Tombach.

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v sredo 3. novembra 1886 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila prvosedstva. — 2. Finančnega odseka poročilo o računskih zaključkih za leto 1885. — Tajna seja.

(„Mlinar in njegova hči“) sta slovensko gledališče v ponedeljek zvečer izredno dobro napolnila, pa se je sicer že znana igra tudi prav dobro predstavljala. Skopega brezsrčnega mlinarja igral je gospod Josip Kocelj s staro korenitostjo, njegovo hči pa gospodičina Zvonarjeva tudi na občno zadovoljnost, da ploska ni bilo konca ne kraja. Obilno pohvale sta si tudi priborila g. Danilo, ki je predstavljaval Konrada in g. Petrič v ulogi grobokopa. Krivico bi delali g. Perdanu, če bi mu ne priznali, da je bil prav spreten gostilničar, kakor tudi da so ostali članovi dramskega društva, kakor so gospice: Gostičeva, Gizela Nigrinova in Dolska, ter gg. Sturm ml., Rus in Savar vsak po svoje pripomogli, da se je lepa igra tako krasno izvršila. Škoda za njo, če pojde res med staro šaro.

(Društvena beseda) v Ljubljanski čitalnici v soboto zvečer je bila jako krasna in večer sploh vrlo zabaven, kar pa ni čuda, kajti skušali so se vrlo izšolani pevci in vojaški godci med seboj, kdo da bo lepše izvrševal prevzeto nalogo.

(Dvesto in petdeset delavcev) imelo je povprečno vsak delavnik zaslužek pri zgradbi nove vojašnice za pešce, ktera bo leta 1888 že popolnoma dodelana.

(Kolera) Kakor se danes mnogo po Ljubljani govori, kolera v Pristavskih ulicah šteje 4 ni neki prava kolera, ampak otrovanje (ostrupenje po kotlovinski zelenici, zeleni volk). Koliko je resnice na tej govorici, se bode kmalo zvedelo.

(Presvitli cesar) podaril je 1000 gld. za popravilo cest in mostov po občinah Poljane, Trata in Žabja Vas.

(Nedostatnosti), ki se je do sedaj štajarskim Slovincem godila s tem, da so se pri sestavi porotnih seznamov redno prezirali, bo menda sedaj konec. Pravosodni minister je namreč v državnem zboru sam povedal na Forreggerjevo interpelacijo odgovarjajoč, da se dotična postava, ki sestavo seznamov določa, ni prav tolmačila.

(Za državnega poslanca) izvoljen je bil na Gradiškanskem Goriški prvostolni prošt preč. g. Andrej Jordan.

Razne reči.

— „Katholischer Schulverein“. V nedeljo 24. t. m. zbrala se je gospejna skupina fare pri treh angeljvarhih v Viednu na Dunaji; predsedoval je g. Janez Dörfler, poslanec središčenega vodstva. Skupina ima 144 udov, predseduje ji gospa Louiza pl. Popovič, g. učiteljica Marija Richt, je nje namestnica; provodja je g. Marija Klings, in blagajničarica g. Ana Hackensellner.

— V Karloveih (Ogersko) je končala sinoda (staroverska) posvetovanje 27. t. m. 3. novembra ima se začeti kongres, povabila so že odposlana udom.

— Nekaj o obravnavi zarad poduka v ljudski šoli na Francoskem. Poročevalce

Steeg se je izjavil, da hoče desnica obravnavo zavleči; nato je spregovoril grof Mun, prvi govornik za njim, da on noče zadrževati posvetovanja, ali prav za prav „eksekucije“, ki se tukaj vrši. Levica je zoper ta izrek hrup zagnala, in predsednik je zahteval, naj govornik prekliče besedo, ki ni parlamentarna. Ko tega ni hotel storiti, obdolžil je predsednik desnico, da moti posvetovanje s kričanjem in je grofa Muna pokaral. Ta je potem določbe te postave ostro kritikoval ter je rekel: nezaslišano trinoštvo je, ako se hočejo katoliški stariši siliti, da svoje otroke vzgojajo protiversko. Najbolj neumno je pa to, ko trdi, da se to godi v imenu „svobode“. A večina sama sebe goljufa, ako misli, da bode ljudstvo trpelo tako trinoštvo meni nič, tebi nič. Republikanci napovedujejo vojsko katoliški vesti, in ljudstvo bode šlo na boj. V istem smislu je govoril grof Estourmel in škof Freppel, le-ta je imenoval to postavo vojni stroj zoper krščanstvo. Minister Goblet, seveda, je branil vlado zoper očitane brezverstva. Republika hoče le neutralnost (brezstrankarstvo) šole in ne žali ne svobode, niti enakosti. — V šoli vlada ali krščanstvo, ali brezverstvo, ali križ, ali grudomastvo, srednje poti ni, vsaj za dolgo časa ne. — Svoboda na Francoskem pa obstoji v tem, da se od podučevanja izključujejo tisti, ki se spoznajo za katolike in so udje kacega duhovnega reda.

— Povodenj na jugovzhodnem Francoskem je napravila silno škodo. Od 20. p. m. je neprehoma dež lil, reki Rodar in Durance ste prestopili bregove, poplavlile vse ravnine, pobrale mostove, pokončale pridelke na polji. Vožnja na železnici Pariz-Lion-Marseille je pretrgana. Škoda je nepregledljiva, prebivalstvo v silnih stiskah. Vlada namerava vsled neugodnih poročil nesrečnim krajem dovoliti pomoči.

— Na Rusko-Poljskem v silni naglici izdeljujejo železnice iz strateškega ozira važne. Tako ravnokar zvezujejo železnico Ivan-Grod-Dabrovasko z bližnjo železnico; na več krajih, posebno pri predoru poleg Miehovca bode vtrjena. Mislijo tudi napraviti sicer kratko, a zaradi vtrjenja važno železnico. Ta nova proga bode vezala Krzmienice s Kamienico, kjer je postaja, in tako bode direktna vez med Krzmienicami in med trdnjavami pri Dubnem.

— Angleška srednjemorsko brodovje. Iz Korfu se naznanja, da je v ponedeljek 18. t. m. prišel tje vojvoda iz Edinburgha z vsem angleško-srednjemorskimi brodovjem. Admiralov brod je pozdravil grško zastavo, kakor običajno. Prefekt je šel potem na krov „Aleksandre“, da pozdravi vojvodo v imenu vlade. Vojvoda je vrnil obiskovanje. Brododovje se bode baje povrnilo v Malto nazaj, kjer bode prezimilo.

— Velikanska podoba bode stala pri vходу v luko Novi-Jork. Podoba bode ob enim svetilniku (Leuchthurm). Bakla, ktero v razprostreni roki drži in ki je 350 čevljev nad morjem, bode imela 5 električnih svetilnic, ki bodo skupaj svetile, kakor 30.000 sveč. Pravijo, da se bode svetloba videla na 100 angleških milj. Pri nogah podobe bodo tri električne luči, diadem pa, ki ga ima na glavi, bode imel žareče svetilnice (Glühlampen.) Ta podoba ima predstavljati „svobodo“, posamezni deli so bili v Parizu narejeni. V Ameriki je vse velikansko in tako je tudi ta bronasta podoba.

— Največi tunel. V severni Ameriki se pretresuje predlog, da bi se v gorovji Rocky Mountains (skalnatih gorah) prekopala gora Gray Peak, ki je nad morjem 14.441 čevljev. Tunel se ima izkopati 4441 čevljev pod vrhom, toraj v višini 10.000 čevljev nad morjem; od vzhoda do zapada bi bil dolg 25.000 čevljev, predor bi vezal dolino, ki se spušča proti atlantskim oceanom z nižino, ki se spušča proti tihemu morju. S tem bi med Denverom v Koloradi in Salt Lake City v Utahu, potem med reko Missouri v St. Louisu in San Frančiškem pot skrajšal za 300 milj. Pripravljalna dela so se že začela.

— Laskavo. Kmetje v gostilno dospeli: „Ali je naš župan tukaj?“ — Natak: „Nekdo sedi notri; pa je jako neotesan in surovo se obnaša, kot nihče drugi.“ — Kmetje: „Aha, je že pravi; ta je naš župan.“

— Jezični dohtar se je dal na platno slikati. Umetnik ga je naslikal, da je imel obe roki v žepih. „Ali ni dobro zadet, vpraša slikar svojega prijatelja, kakor bi bil živ, ni li res?“ — „Nikdar, se odreže ta, da dohtar še ni nikdar utaknil svojih rok v svoje žepce temuč vedno v ptuje.“

— Zakonska ljubezen. „Gospod Mirnež, zakaj pa nosite vedno tako poklofutan klobuk?“ — „Zakaj le? Kedar vzamem ta klobuk, ne gré nikdar žena z menoj.“

— Prebrisani sluga. „Zakaj si peč tako slabo zakuril, da toplomer kaže samo 13 stopinj gorkote, zdaj pa še okno odpiras?“ — „Veste gospod, zunaj je 3 stopinje gorkote; zato sem odprl okno, da še te tri stopinje pridejo notri in potem jih bo 15, kakor ste zaukazali.“

Telegrami.

Trnovo, 1. nov. Veliko sobranje je Stambulov otvoril z nagovorom. Rekel je, da je poglaviti namen sobranju volitev novega kneza. Nadja se, da bodo izvolili za kneza moža, ki bo svoje življenje posvetil varstvu in koristi domovine in da bo narod vodil k napredku, do velikosti in slave. Sobranje bo prav malo časa skupaj, morda ne več, kakor le kakih pet ali šest dni. Izvoljen bi vtegnil biti Valdemar. Grujev in Benderev sta se včeraj izpustila.

Bukarešt, 2. nov. Trgovinski minister Stolojan se je odpovedal. Bratiano prevzame začasno njegov portfelj.

Berolin, 2. nov. Novi pomorski etat zahteva, da naj se število oklepni topniških ladij za deset pomnoži z dotičnim moštvom vred. Stroški naj se razdelé na pet let.

London, 2. nov. Bolgarski vladi se je svetovalo, da naj se caru brez pogojev poda, če se hoče obvarovati ruske okupacije. Ob enem naj bi se izjavila, da je nezmožna napraviti red, kakor ga položaj zahteva. Odgovornost zvali naj pa na signatarne države. Na taboru sklenila se je socijaldemokratska zveza, dné 9. novembra nameravajo pa napraviti javni sprevod.

London, 2. nov. Angleškega kapitana in 8 iskalcev biserjev, izmed katerih sta bila dva Angleža in šest Malajcev, so divjaki na otoku sv. Ivana blizo Nove Gvineje umorili.

Umrli so:

28. okt. Alojz Dežman, prisiljenec, 44 let, Pristavsko ulice št. 4, driska.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
30.	7. u. zjut.	749.83	+ 0.4	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	748.11	+ 7.6	sl. szap.	jasno	
	9. u. zveč.	748.31	+ 2.6	sl. zap.	jasno	
31.	7. u. zjut.	747.43	+ 2.4	sl. vzh.	megla	0.00
	2. u. pop.	745.52	+ 6.2	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	745.60	+ 0.6	sl. vzh.	jasno	

V soboto megla, kasneje lepo. Srednja temperatura 3-5° C., za 4-3° pod normalom. V nedeljo huda slana. Srednja temperatura 1-4° C., za 6-1° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. novembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 35 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	84 " 50 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	114 " 05 "
Papirna renta, davka prosta	101 " 15 "
Akcijske avstr.-ogerske banke	867 " " "
Kreditne akcije	281 " 20 "
London	125 " " "
Srebro	" " " "
Francoski napoleond.	9 " 88 "
Ces. cekini	5 " 91 "
Nemške marke	61 " 25 "

Somenj

v Velikih Lašičah

dné 6. novembra 1886 l. je zopet dovoljen, ter se bo vršil navedenega dne.

Št. 17862.

Ustanove.

Za 1886. leto ima magistrat Ljubljanski podeliti sledeče ustanove:

1. Jan. Bernardini-jevo v znesku 80 gld. 35 kr.
2. Jurij Talmainer-jevo v znesku 26 " 26 "
3. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku 73 " 50 "
4. Jan. Jošt Weber-jevo v znesku 82 " 52 "

do katerih imajo pravico hčere Ljubljanskih meščanov, ki so revne, poštenega obnašanja in so se letos omožile.

5. Jan. Nik. Kraškovič-ovo v znesku 75 gld. 60 kr., do ktere ima pravico ubogi kmet Šentpeterske fare.

6. Jak. Ant. Fanco-jevo v znesku 71 gld. 40 kr., do ktere ima pravico, uboga poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sin-ovo v znesku 48 gld. 30 kr., do ktere imata pravico dve najbolj revni deklici iz Ljubljane.

8. II. Ant. Raab-ovo v znesku 200 gld. 4 kr., do ene polovice te ustanove ima pravico ubožna in poštena udova Ljubljanskega meščana, do druge polovice pa ima pravico ubožna, dobro odgojena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po poroki.

9. Jan. Krst. Kovač-ovo v znesku 151 gld. 20 kr., ktera se ima razdeliti med štiri v Ljubljani bivačre revne očete ali udove matere, ki imajo po več otrok in ubožstva, niso sami krivi.

10. Helene Valentini-ovo v znesku 84 gld., ktero je razdeliti med otroke v Frančiškanski fari v Ljubljani rojene, ki nimajo starišev in še niso 15 let stari.

11. Ustanovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., ktero je razdeliti med štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove vložijo naj se s potrebnimi prilogi vred

do 25. novembra letos

pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski

23. dan oktobra 1886.

(1)

Po znižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal

IVAN BELEC,

župnik.

Cena knjigi je znižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobí najisto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pol v osmerki.

„Katoliška tiskarna“

v Ljubljani

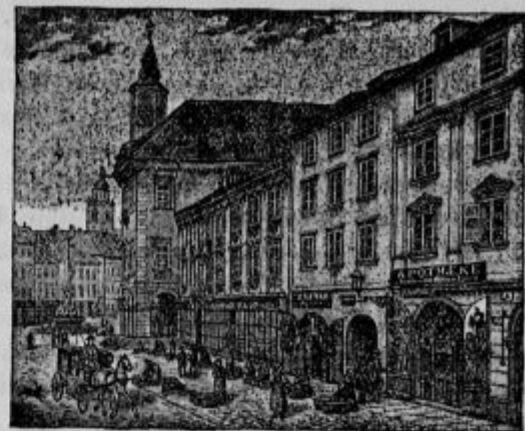
Valazarjev trg št. 5.

V čast presv. Trojici.

Sveta maša, zložil in založil ter posvetil blgrd. gosp. Antonu Foersterju skladatelj Ignacij Hladnik.

Na prodaj v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani po 60 kr.

(8)

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Stajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje skosti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodec, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezní na vratnici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istilute Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žicah, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prane in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodec, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobí mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretėgu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpneju v boku, v križi itd. otekanji nog, mehurjth na nogah, izvunjenji, tiščenji od sedla in oprave, pri sušeti itd. s kratka pri vseh vnanzh boleznih in hlbah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljava. (4)

Žrebanje že meseca decembra.

KINCSEM
SREČKE

à 1 gld.

11 srečk 10 gld.
samo

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobítkov.

(9)

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.